

Kod przedmiotu

Kierunek

Instrumentalistyka

Specjalność

Instrumenty smyczkowe

Wymagania wstępne

Ogólna wiedza i umiejętności nabyte w ramach przedmiotów instrument główny, kameralistyka, orkiestra, studia orkiestrowe na studiach pierwszego stopnia (w ramach siatki godzin dla studiów pierwszego stopnia)

Wymagania końcowe

- Umiejętność scenicznej prezentacji utworów orkiestrowych.
- Świadome współkreowanie wykonywanych utworów orkiestrowych i kameralnych.
- Umiejętność zaawansowanej gry zespołowej w ramach poszczególnych formacji kameralnych przyporządkowanych do kolejnych specjalności. Opanowanie szerszego repertuaru pochodzącego z różnych epok. Swobodne poruszanie się w obrębie odmiennych stylistycznie kompozycji.
- Umiejętność wykonania partii (w określonej specjalności) w wybranych utworach orkiestrowych (studia orkiestrowe).

Cele kształcenia modułu

- Rozwijanie indywidualnych zainteresowań studentów.
- Poszerzanie wiedzy w zakresie przedmiotów przygotowujących studenta do pracy muzyka orkiestrowego.
- Nabycie umiejętności strojenia i grania kameralnego w zespołach jednorodnych lub o stroju nietemperowanym, które zastaną podczas pracy w poszczególnych sekcjach i grupach w różnego typu zespołach orkiestrowych.
- Przygotowanie studenta do pracy w orkiestrze w charakterze muzyka orkiestrowego i solisty orkiestry.
- Poznanie pozycji literatury polskiej i światowej w zakresie partii orkiestrowych i literatury kameralnej wzależności od specjalności, obejmujące wszystkie epoki i różnorodne style.

Treści programowe nauczania

- Poznanie pozycji literatury polskiej i światowej repertuaru kameralnego w zależności od specjalności obejmujące wszystkie epoki i różnorodne style.
- Poznanie pozycji literatury polskiej i światowej z zakresu studiów orkiestrowych w zależności od specjalności obejmujące wszystkie epoki i różnorodne style.
- Wykłady (Literatura specjalistyczna) o tematyce z zakresu kształcenia w ramach modułu orkiestrowego studiów drugiego stopnia.
- Wykłady specjalistyczne o tematyce z zakresu kształcenia w ramach modułu orkiestrowego studiów drugiego stopnia.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu modułu student

- w zakresie wiedzy

- Posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru wybranej specjalności oraz posiada wiedzę dotyczącą związanego z nią piśmiennictwa (K2_W02).
- Posiada szeroką wiedzę dotyczącą literatury kameralnej i orkiestrowej (K2_W03).
- Posiada głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów oraz zdolność do integrowania nabytej wiedzy (K2_W07).

- w zakresie umiejętności

- Na bazie doświadczeń związanych ze studiami pierwszego stopnia wykazuje się umiejętnością budowania i pogłębiania obszernego repertuaru w zakresie swojej specjalności, z możliwością specjalizowania się w wybranym obszarze (K2_U04).
- Na podstawie wiedzy o stylach muzycznych i związanych z nimi tradycjach wykonawczych wykazuje się umiejętnością konstruowania i wykonywania spójnych i właściwych z punktu widzenia sztuki wykonawczej programów (K2_U05).
- Potrafi działać w różnych formacjach zespołowych i posiada umiejętność współdziałania z innymi artystami w różnego typu zespołach oraz w ramach innych wspólnych prac i projektów, także o charakterze multidyscyplinarnym (K2_U06).
- Posiada umiejętność kreowania i realizowania projektów artystycznych (często w powiązaniu z innymi dyscyplinami) oraz posiada zdolność do podjęcia wiodącej roli w zespołach różnego typu (K2_U07).
- Posiada umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych, metrycznych, aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów (K2_U10).

- w zakresie kompetencji społecznych

- W sposób świadomy i odpowiedzialny przewodniczy różnorodnym działaniom zespołowym (K2_K03).
- Świadomie umie zaplanować swoją ścieżkę kariery zawodowej na podstawie zdobytych na studiach umiejętności i wiedzy, wykorzystując również wiedzę zdobytą w procesie ustawicznego samokształcenia (K2_K07).

Metody nauczania

Wykłady, ćwiczenia

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

PRZEDMIOT	Forma zajęć	ROK	I		II	
		SEMESTR	1	2	3	4
Kameralistyka specjalistyczna	W	Punkty ECTS	3	3		
		Ilość godzin w semestrze	30	30		
		Rodzaj zaliczenia	egz	egz		
Wykłady specjalistyczne	W	Punkty ECTS	1			
		Ilość godzin w semestrze	15			
		Rodzaj zaliczenia	zal			
Literatura specjalistyczna	W	Punkty ECTS	1	1		
		Ilość godzin w semestrze	15	15		
		Rodzaj zaliczenia	zs	zs		
Studia orkiestrowe	Ćw	Punkty ECTS	2	2	2	
		Ilość godzin w semestrze	15	15	15	
		Rodzaj zaliczenia	egz	egz	egz	
LEGENDA W – wykład; Ćw - ćwiczenie		LEGENDA zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy				

Kryteria oceny:

Kameralistyka specjalistyczna

- Semestr I: egzamin, wykonanie dowolnego repertuaru.
- Semestr II: egzamin, wykonanie dowolnego repertuaru.
- Stopień większej w porównaniu ze studiami pierwszego stopnia znajomości obszernego repertuaru w zakresie swojej specjalności, z możliwością specjalizowania się w wybranym obszarze.
- Zdolność do funkcjonowania w różnych formacjach zespołowych i umiejętność współdziałania z innymi artystami w różnego typu zespołach.
- Poziom kreatywności w realizowanych projektach artystycznych, oraz zdolność do podjęcia wiodącej roli w zespołach różnego typu.
- Umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych, metrytmicznych, aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, frazowania, struktury harmonicznego itp. wykonywanych utworów.
- Poziom przygotowania wykonywanych partii w utworach przedstawionych na egzaminie.

Wykłady specjalistyczne

- Semestr I: zaliczenie na podstawie m. in. uczestnictwa w 5 wykładach teoretycznych, koncertach jako słuchacz, uczestnictwa czynnego w lekcjach otwartych, kursach mistrzowskich, warsztatach.

Literatura specjalistyczna

- Praktyczna umiejętność rozpoznawania najważniejszych dzieł literatury symfonicznej i operowej z zakresu programowego na podstawie prezentowanych fragmentów utworów - sprawdzeniu tej umiejętności służy test złożony z 15 przykładów (każdy przykład to

dwuminutowy fragment utworu z zakresu programowego). Zadaniem studenta jest określenie: autora kompozycji, jej tytułu, tonacji, liczby opusowej, rozpoznanie części dzieła (w przypadku form cyklicznych). Każdy z elementów jest punktowany. Za każdy w pełni rozpoznany przykład student otrzymuje 3 pkt., za cały test maksimum 45 pkt. (ocena celująca). Minimalna ilość punktów zaliczających test wynosi 24.

- Pogłębiona wiedza o utworach z zakresu programowego - student uczestniczy w kolokwium ocenianym przez wykładowcę

Studia orkiestrowe

Semestr I, II, III: egzamin, wykonanie przewidzianego na dany semestr repertuaru.

- Umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych, metroritmicznych, aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów (wybrane studia orkiestrowe z partią solową, oraz partie tutti).
- Posiadanie szerokiej wiedzy dotyczącej literatury kameralnej i orkiestrowej.

Literatura (piśmiennictwo)

Badura-Skoda E. i P., *Mozart - Interpretation*, Wien - Stuttgart 1957.

Boyden D. D., *Dzieje gry skrzypcowej od początków do roku 1761 oraz jej związek ze skrzypcami i muzyką skrzypcową* Kraków 1980.

Historia muzyki powszechnej tom II *Barok, klasycyzm*, red. J. M. Chomiński, Z. Lissa, Kraków 1965.

Jahnke Z., Sitowski Z., *Literatura skrzypcowa: rys historyczny*, Kraków 1962.

Kolneder W., *Das Buch der Violine* Stuttgart 2002.

Kusiak J., *Skrzypce od A do Z* Kraków 1998.

Kusiak J., *Literatura skrzypcowa*, Kraków 2002.

Harnoncourt N., *Muzyka mową dźwięków*, Warszawa 1995.

Mozart L., *Gründliche Violinschule*. Faksimilie-Nachdruck, wyd. 3, Leipzig 1968.

Flesch C., *Sztuka gry skrzypcowej*, t. I-II, Kraków 1960, 1963.

Steinhausen F. A., *Fizjologia prowadzenia smyczka*, Kraków 1962.

Wroński T., *Zagadnienia gry skrzypcowej*, cz. I (Kraków 1951), cz. II (Kraków 1961), cz. III (Kraków 1965), cz. IV (Kraków 1970).

Wroński T., *Zdolni i niezdolni: o grze i antygrze na skrzypcach*, Kraków 1979.

Cofalik A., *Notatnik metodyczny: o grze skrzypcowej i jej nauczaniu*, Kraków 2008.

Gwizdalanka D., *Przewodnik po muzyce kameralnej*, Kraków 1998.

Chomiński J, Wilkowska- Chomińska K., *Historia muzyki*, tom I i II, PWM 1990.

Chomiński J, Wilkowska- Chomińska K., *Formy muzyczne*, t. II: *Wielkie formy instrumentalne*, PWM 1987.

Chomiński J, Wilkowska- Chomińska K., *Formy muzyczne*, t. IV: *Opera i dramat*, PWM 1976.

Schaeffer B., *Mały informator muzyki XX wieku*, PWM 1987.

Zieliński T. A., *Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku*, Warszawa 1980.

Bukofzer M., *Muzyka w epoce baroku. Od Monteverdiego do Bacha*, Warszawa PWN 1970.

Harnoncourt N., *Muzyka mową dźwięków*, Fundacja Ruchu Muzycznego, Warszawa 1995.

Harnoncourt N., *Dialog muzyczny*, Fundacja Ruchu Muzycznego, Warszawa 1999.

Dziębowska E. (red.), *Encyklopedia muzyczna PWM. Część biograficzna*, wszystkie tomy, PWM, Kraków.

Język wykładowy

Polski, możliwość prowadzenia zajęć w innych językach: angielskim, niemieckim, rosyjskim.

Imię i nazwisko wykładowcy

Zespoły smyczkowe:

kw. II st. Tomasz Bartosiak, prof. AM

kw. II st. Łukasz Błaszczak, prof. AM

kw. II st. Tomasz Guz

dr hab. Tomasz Starek

dr hab. Róża Wilczak-Płaziuk, prof. AM

dr Dominik Połowski

dr Robert Fender

mgr Magdalena Kling-Fender

mgr Dominika Przech

mgr Maja Tomaszewska-Klimek

Zespoły z harfą:

prof. Urszula Mazurek

mgr Beata Tarnowicz-Kamińska

Zespoły kontrabasowe:

dr hab. Grzegorz Wieczorek, prof. AM

mgr Karol Kinal

Literatura specjalistyczna:

dr Marcin Wolniewski

Studia orkiestrowe:

dr hab. Grzegorz Wieczorek, prof. AM

dr Dorota Stanisławska

dr hab. Tomasz Starek

dr Robert Fender

mgr Magdalena Kling-Fender